

การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1

ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสคราช

A Study of Components for Intensive in Further Study for M.A. Degree of
Students in 1th Year, Academic Year 2014, Department of Educational
Administration, Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University,
Srithamasokaraj Campus

จิรศักดิ์ รงค์บัญญัติ¹

Chirasak Rongbundit

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสคราช ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสคราช จำนวน 30 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสคราช เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับจำนวน 33 ข้อ ประกอบด้วยด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสถาบันการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคม ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเองเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก โดยนักศึกษาต้องการพัฒนาตนเองให้วุฒิการศึกษาสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด
2. องค์ประกอบด้านสถาบันการศึกษาเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปานกลางโดยนักศึกษามีความเห็นว่าการที่สถาบันตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เดินทางมาศึกษาได้สะดวกเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย แต่ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมากเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสคราช
3. องค์ประกอบด้านหลักสูตรเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก
4. องค์ประกอบด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมากโดยนักศึกษาต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและต้องการปรับปรุงงานหรืออาชีพที่รับผิดชอบอยู่เป็นแรงจูงใจมากที่สุด

¹ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสคราช

5. องค์ประกอบด้านสังคมเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก โดยนักศึกษาต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพขององค์กรและสังคมเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. องค์ประกอบ 2. แรงจูงใจ

Abstract

A study of components for intensive in further study for M.A. degree of students in 1th year, Academic year 2014, department of educational administration, faculty of education, Mahamakut Buddhist university, Srithamasokaraj campus. The objective was as follows, To study of components for intensive in further study for M.A. degree of student in 1th year, academic year 2014, department of education administration, faculty of education, Mahamakut Buddhist university, Srithamasokaraj campus. The population were composed of M.A. student in 1th year, academic year 2014, department of education administration, faculty of education, Mahamakut Buddhist university, Srithamasokaraj campus there are 30 persons, the instrument for this research is questionnaire for rating scale for five levels, in 33 lists they are composed of five aspects, self-development, institution, curriculum, occupation and social aspects, the findings were found that;

1. The component of self-development was intended for further study at more level and they required to self development for higher education as the most intensive.

2. The component of institution was intended for further study at moderate level and they thought that transportation was at less but others facilities were not high as the most intensive.

3. The component of curriculum was intended for further study at more level.

4. The component of occupation was intended for further study at more level such for upping their work and improve their responsibilities as the most intensive.

5. The component of social was intended for further study at more level such they required to be a qualitative person of organization and social as the most intensive.

Key words : 1. Components 2. Intensive

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคนหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เนื่องจากบุคคลที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะสามารถนำความรู้ความสามารถของตนเองไปพัฒนาตนเองและความเป็นผู้นำในสังคมโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเป็นผู้นำในด้านความรู้ โดยมุ่งเน้น

การพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาซึ่งการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจะใช้การศึกษาในเชิงของการศึกษาค้นคว้าวิจัยและการเสาะหาความรู้อย่างลึกซึ้งเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นการเสาะแสวงหาความจริงทางวิชาการ เพื่อให้มีความเป็นวิชาการและมีวิชาชีพขั้นสูงที่จะเป็นกำลังในการส่งเสริม และพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าในทิศทางที่เหมาะสม (อโณทัย พึ่งทองหล่อ, 2543ม หน้า 1) ดังนั้นจึงมีนักศึกษาจำนวนมากเข้าศึกษาต่อเพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วจึงต้องพัฒนาตนเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วก็จะกลายเป็นผู้ล้าหลัง นอกจากนี้ผู้จบการศึกษาในระดับบัณฑิตยังเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้า ในการรับราชการ และด้านเศรษฐกิจจึงมีผู้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาในระดับนี้เป็นจำนวนมาก และมีความใฝ่ฝันที่จะมาศึกษาต่อ (จิราภรณ์ ไหวดี, 2540, หน้า 29-30) ซึ่งแต่ละคนอาจมีเหตุผลมีแรงจูงใจแตกต่างกันไป เช่น นำไปพัฒนาในหน้าที่ให้เจริญก้าวหน้า นำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิตการทำงานมีความมุ่งมั่นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาต้องการมีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น (ทองหล่อ นาคหอม, 2535, หน้า 2)

แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้เกิดความต้องการแล้วจึงแสดงออกในด้านพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น การเกิดแรงจูงใจไม่เพียงแต่เกิดเฉพาะบุคคลแต่สามารถเกิดทางสังคมได้เช่นกัน เช่น การคาดหวัง ความสำเร็จ การยกย่อง และการมีชื่อเสียงเกียรติยศ จนกระทั่งแรงจูงใจเกี่ยวกับความต้องการนับถือตนเอง ซึ่งมีการตอบสนองในรูปแบบต่างๆ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้นๆ (เจริญ โสภา, 2551, หน้า 20) ด้วยเหตุผลดังกล่าวและเพื่อเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา จึงได้ทำการศึกษา องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

3. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

3.1 ทำให้ทราบแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

3.2 ทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการวางแผนประชาสัมพันธ์ และจัดกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

3.3 ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยในการบริหารจัดการศึกษา

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จำนวน 30 คน

4.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโท ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสถาบันการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจำนวน 33 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นแรงจูงใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นแรงจูงใจมาก
- 3 หมายถึง เป็นแรงจูงใจปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นแรงจูงใจน้อย
- 1 หมายถึง เป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยการนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1) วิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโท โดยการหาค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 63) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	แปลความหมายว่า ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	แปลความหมายว่า ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	แปลความหมายว่า ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	แปลความหมายว่า ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	แปลความหมายว่า ระดับน้อยที่สุด

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. ผลการวิจัย

จากการศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1 องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกราชอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาต้องการพัฒนาตนเองให้วุฒิการศึกษาสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$) ส่วนข้ออื่นอยู่ในระดับมาก

5.2 องค์ประกอบด้านสถาบันการศึกษาเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกราชอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการศึกษาที่สถาบันตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เดินทางมาศึกษาได้สะดวกเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.33$) แต่ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมากเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.66$)

5.3 องค์ประกอบด้านหลักสูตรเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกราชอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

5.4 องค์ประกอบด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกราชอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและต้องการปรับปรุงงานหรืออาชีพที่รับผิดชอบอยู่เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53, 4.60$) ตามลำดับ

5.5 องค์ประกอบด้านสังคมเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกราชอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพขององค์กรและสังคมเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$)

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมากโดยนักศึกษาต้องการพัฒนาตนเองให้วุฒิการศึกษาสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด

6.2 องค์ประกอบด้านสถาบันการศึกษาเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปานกลางโดยนักศึกษามีความเห็นว่าการที่สถาบันตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เดินทางมาศึกษาได้สะดวกเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย แต่ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมากเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

6.3 องค์ประกอบด้านหลักสูตรเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก

6.4 องค์ประกอบด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมากโดยนักศึกษาต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและต้องการปรับปรุงงานหรืออาชีพที่รับผิดชอบอยู่เป็นแรงจูงใจมากที่สุด

6.5 องค์ประกอบด้านสังคมเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก โดยนักศึกษาต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพขององค์กรและสังคมเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อปริญญาโทของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมากโดยนักศึกษาต้องการพัฒนาตนเองให้วุฒิการศึกษาสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ด้านสถาบันการศึกษาเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปานกลางโดยนักศึกษามีความเห็นว่าการศึกษาที่สถาบันตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เดินทางมาศึกษาได้สะดวกเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย แต่ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมากเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ด้านหลักสูตรเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก ด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมากโดยนักศึกษาต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและต้องการปรับปรุงงานหรืออาชีพที่รับผิดชอบอยู่เป็นแรงจูงใจมากที่สุด ด้านสังคมเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก โดยนักศึกษาต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพขององค์กรและสังคมเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาแมนชัย คำสี (2547, หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากและในแต่ละด้านคือ ความสนใจและความถนัด ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเปรมจิตร ศิริสานต์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาขององค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า นักศึกษาปริญญาโทมาเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วยองค์ประกอบของแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองตามสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการพัฒนางานในอาชีพที่ทำอยู่ ด้านการยอมรับในสถาบัน และด้านความก้าวหน้าของชีวิตรวมทั้ง ทองหล่อ นาคหอม (2535, หน้า บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533-2534 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจลำดับแรก คือด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านหน้าที่ราชการด้านสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลการชักจูงขอบุคคลอื่น ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีงานประจำทำแล้ว และส่วนหนึ่งรับราชการแล้ว จึงสามารถตัดสินใจเข้าศึกษาต่อด้วยตัวเอง ซึ่งอาจจะเกิดจากแรงจูงใจภายใน เพราะแรงจูงใจภายในจะทำให้บุคคลอยากแสดงพฤติกรรมบางอย่างด้วยเหตุผลส่วนตัวและความชอบส่วนตัวของตนเองจึงเป็นไปได้ว่าแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช เพราะต้องการที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้มากขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ควรมีการวิจัยและติดตามผลนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

8.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านอื่นที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ

9. บรรณานุกรม

เจริญ โสภาก. (2551). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัย

ราชภัฏอุบลราชธานี.วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิราภรณ์ ไหวดี. (2540). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปีการศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทองหล่อ นาคหอม.(2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533-2534. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เปรมจิตร ศิริสานต์. (2542). การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พระมหาแมนชัย คำสี.(2547). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย

มหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อโณทัย พึ่งทองหล่อ.(2543). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

10. คำขอบคุณ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งเป็นทั้งแรงผลักดันให้ กำลังใจ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและแนะนำให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยทุกท่าน และขอขอบคุณสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่ได้ให้ โอกาสตีพิมพ์ผลงานวิจัยในครั้งนี้